

poniedziałek, 11.08.2025

13.08.2025 r. Nabożeństwo do MB Fatimskiej

19 sierpnia 1917 - czwarte objawienie się Matki Bożej

13 sierpnia 1917 r. ponieważ już opowiadałam, co tego dnia zaszło, nie będę się powtarzać, ale przechodzę do objawienia według mnie z dnia 15 pod wieczór (Łucja myli się, jeżeli uważa, że objawienie zdarzyło się w tym samym dniu, kiedy wyszli z więzienia z Vila Nova de Ourem. Objawienie miało miejsce w następną niedzielę, tj 19 sierpnia).

Ponieważ wówczas jeszcze nie umiałam odróżnić poszczególnych dni miesiąca, być może, że się myłę. Ale zdaje mi się, że było to tego samego dnia, kiedy wróciliśmy z więzienia z Vila Nova de Ourem.

Kiedy z Franciszkiem i jego bratem Janem prowadziłam owce do miejsca, które się nazywa Valinhos, odczułam, że zbliża się i otacza nas coś nadprzyrodzonego, przypuszczałam, że Matka Boska może nam się ukazać i żałowałam, że Hiacynta może Jej nie zobaczyć. Poprosiłam więc jej brata Jana, żeby po nią poszedł. Ponieważ nie chciał iść, dałam mu 20 groszy; zaraz pobiegł po nią.

Tymczasem zobaczyłam z Franciszkiem blask światła, któreśmy nazwali błyskawicą. Krótko po przybyciu Hiacynty zobaczyliśmy Matkę Boską nad dębem skalnym.

- „Czego Pani sobie życzy ode mnie?”

- „Chcę, abyście nadal przychodzili do Cova da Iria 13 i odmawiali codziennie różaniec. W ostatnim miesiącu uczynię cud, aby wszyscy uwierzyli”.

- „Co mamy robić z pieniędzmi, które ludzie zostawiają w Cova da Iria?”

- „Zróbcie dwa przenośne ołtarzyki. Jeden będziesz nosiła ty z Hiacynta i dwie inne dziewczynki ubrane na biało, drugi niech nosi Franciszek i trzech chłopczyków. Pieniądze, które ofiarują na te ołtarzyki, są przeznaczone na święto Matki Boskiej Różańcowej, a reszta na budowę kaplicy, która ma tutaj powstać”.

- „Chciałam prosić o uleczenie kilku chorych”.

- „Tak, niektórych uleczę w ciągu roku” - i przybierając wyraz smutniejszy powiedziała: - Módlcie, módlcie się wiele, czyńcie ofiary za grzeszników, bo wiele dusz idzie na wieczne potępienie, bo nie mają nikogo, kto by się za nie ofiarował i modlił”.

I jak zwykle zaczęła unosić się w stronę wschodu.

źródło: <https://sekretariatfatimski.pl>

13 sierpnia

Świętych męczenników Poncjana, papieża,

i Hipolita, prezbitera

wspomnienie dowolne

Św. Poncján został biskupem Rzymu w roku 231. W roku 235 wygnano go na wyspę Sardinie razem z prezbiterem Hipolitem, który był wybitnym teologiem i pisarzem. Hipolit przekazał w swoim dziele "Tradycja Apostolska" najstarszą formę modlitwy eucharystycznej.

Obydwaj święci, wyczerpani przymusową ciężką pracą, umarli na wygnaniu. Ciała ich sprowadzono do Rzymu i pochowano na

tamtejszych cmentarzach.

Źródło: <https://ordo.pallotyni.pl/>